

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 149

Apostolische toekomstverwachting

De gedachte die steeds weer wordt geuit en bevestigd is dat de apostelen van de Here Jezus tezamen met alle gelovigen die in de eerste eeuw leefden, vol verwachting uitzagen naar de tweede komst van de Here Jezus die tijdens hun leven zou plaatsvinden. Er worden vele teksten aangehaald als bewijs voor deze veronderstelling, maar gewoonlijk zeggen deze niets van dien aard als ze nauwkeuriger worden onderzocht. I Corinthe 1:7 is zo'n tekst. De *King James Version* laat Paulus hier zeggen dat de Corinthische gelovigen wachtten op de komst van de Here Jezus Christus. Het Griekse woord *APOKALUPSIN* betekent evenwel geen 'komst' en er is geen logische, eerlijke reden om het op die manier te vertalen. Het woord betekent eenvoudig 'onthulling' zoals duidelijk blijkt uit de elementen waaruit het woord is samengesteld. Door het met 'komst' te vertalen wordt het gedeelte herschreven zodat het iets zegt wat de Geest van God niet heeft gezegd toen hij deze geïnspireerde woorden doorgaf aan Paulus.

Veel van dergelijke teksten zijn verkeerd vertaald, of losgemaakt uit hun context en vervolgens gebruikt als bewijs voor de veronderstelling dat de tweede komst van Christus de directe toekomstverwachting van de apostelen was. Als we echter dieper nadenken over de gedachte dat de apostelen de op handen zijnde persoonlijke wederkomst van Christus gedurende hun leven hadden onderwezen en geloofd, kunnen we tot geen andere slotsom komen dan dat zij valse leraren waren en profeten die onder het oordeel vallen dat is uitgesproken in Deuteronomium 18:22. Bovendien als zij Zijn spoedige wederkomst verwachtten, leefden zij niet in de verwachting van wat de Heer hen had verteld dat zou gebeuren en negeerden zij de goddelijke planning die in Zijn woorden tot hen was bekendgemaakt.

Enkele moeilijkheden en verschillen van inzicht over deze zaak zijn ontstaan door een verkeerde interpretatie van de gedeelten die erop lijken te wijzen dat de apostelen in leven zouden zijn tijdens en deel zouden nemen aan de

activiteiten bij de grote gebeurtenis die de parousia wordt genoemd. Dat is heel duidelijk in Mattheüs 24. Als we dit gedeelte zorgvuldig overdenken kunnen we tot geen andere logische conclusie komen dan dat de twaalf apostelen levend en op aarde moeten zijn als deze gebeurtenissen plaatsvinden. Wat kan iemand anders dan dit geloven als hij erbij stilstaat dat deze woorden in besloten kring tot de twaalf discipelen waren gericht (Matt. 24:3)?

Tot hen heeft Hij gezegd: 'Ziet toe, dat niemand **u** verleide!... Ook zult **gij** horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen... Dan zullen zij **u** overleveren... zij zullen **u** doden... **gij** zult gehaat worden... Wanneer **gij** dan de gruwel der verwoesting ziet staan...' etc. Deze woorden, die zo intens persoonlijk zijn, kunnen niet anders dan in de gedachten van de apostelen de indruk hebben gewekt dat zij in leven en direct betrokken zouden zijn bij al deze gebeurtenissen. Zij zijn niettemin allen dood en de parousia die in dit gedeelte beschreven is, heeft nog niet plaatsgevonden. Hoe kunnen zij dan in leven zijn als dit alles gebeuren zal?

Het antwoord is heel eenvoudig. Deze discipelen zullen tezamen met miljoenen anderen die kinderen van God zijn, worden opgewekt uit de doden en al eeuwenlang op deze aarde leven voordat deze gebeurtenissen zich voordoen. Toen de Heer in Mattheüs 19:28 verklaarde dat deze twaalf apostelen zouden zitten op twaalf tronen om de stammen Israëls te richten, sprak Hij over een positie die de hunne zal zijn op aarde als Hij de aarde regeert vanuit de hemel. Dat is lang vóór de komst van de Here Jezus Christus als Hij terugkeert om persoonlijk aanwezig te zijn gedurende 1.000 jaar. Zie *Seed & Bread* nummer 129 over 'De volgorde der gebeurtenissen.'

De basis voor de werkelijke apostolische toekomstverwachting moest gelegd worden door wat zij hoorden, de beloften die de Heer aan hen had gedaan. De boodschap van Johannes de Doper was dat het koninkrijk der Hemelen, dat is de regering van God, nabij was gekomen (Matt. 3:2) en de Here Jezus heeft, na de gevangenneming van Johannes, dezelfde boodschap verkondigd (Matt. 4:17). Zij hadden daarom alle reden te geloven dat de regering van God spoedig zou aanbreken, maar we moeten er ons goed van bewust zijn dat Hij hen ook heeft verteld op welke wijze dat zou gebeuren. Hij heeft ze gezegd dat dit in opeenvolgende fasen zou plaatsvinden: eerst de halm, dan de aar, daarna het volle koren in de aar, het gerijpte graan en ten slotte de oogst (Marc. 4:26-29). Dus alles wat nodig was om de belofte van de Heer te vervullen, was dat enkelen van hen zouden zien dat het koninkrijk van God zou komen, zoals de aar-fase bij opgroeiend graan. En dat hebben zij gezien in de drieëndertig jaar van de Handelingentijd. Zij hadden geen aanleiding om méér te verwachten.

Later heeft de Heer ze met nadruk verteld dat: 'er zijn sommigen onder degenen, die hier staan, die de dood voorzeker niet zullen smaken, voordat

zij de Zoon des mensen zien komen in zijn koninkrijk' (Matt. 16:28).¹ Als sommigen onder hen niet goed hadden geluisterd en in Zijn woorden een belofte hadden gehoord dat zij de dood niet zouden smaken voordat zij de wederkomst van de Here Jezus hadden gezien, zouden zij Zijn woorden verkeerd hebben opgevat. Dat kan de betekenis niet zijn van de woorden 'de Zoon des mensen komende in Zijn koninkrijk,' want al deze mensen bevinden zich in de toestand van de dood en Zijn komst (*ERCHOMAI*) en Zijn persoonlijke aanwezigheid (*PAROUSIA*) hebben nog niet plaatsgevonden. Deze uitdrukking moet iets anders betekenen dan Zijn persoonlijke terugkeer op aarde.

Het probleem dat deze woorden lijken te veroorzaken, verdwijnt als we alle feiten onder ogen zien. Dezelfde gebeurtenis is in andere bewoordingen weergegeven op twee andere plaatsen. Bekijk ze alle drie eens:

Mattheüs 16:28 'Er zijn sommigen onder degenen, die hier staan, die de dood voorzeker niet zullen smaken, voordat zij de Zoon des mensen *zien komen in zijn koninkrijk*.'

Marcus 9:1 'Er zijn sommigen onder degenen, die hier staan, die de dood voorzeker niet zullen smaken, voordat zij zien, dat *het koninkrijk Gods gekomen is met kracht*.'

Lucas 9:27 'Er zijn sommigen onder degenen die hier staan, welke voorzeker de dood niet zullen smaken, voordat zij *het koninkrijk Gods gezien hebben*.'

Aangezien al deze drie schrijvers verklaren wat de Heer heeft gezegd, moeten ze hetzelfde zeggen, zij het in enigszins verschillende bewoordingen. Daarom vergissen wij ons als we de woorden 'de Zoon des mensen zien komen in zijn koninkrijk' nemen en er een andere betekenis aan te geven dan 'het koninkrijk van God komende met kracht.'

Deze woorden lijken enigszins op die Paulus heeft gebruikt in II Corinthe 13:1, 'dit is nu de derde maal, dat ik tot u kom.' Hij is eenmaal persoonlijk bij hen gekomen toen hij zijn geïnspireerde boodschap, die wij nu kennen als de Eerste brief aan de Corinthiërs, uitlegde. En nu komt hij voor de derde keer tot hen door middel van een brief die wij de Tweede brief aan de Corinthiërs noemen.

De komst van het koninkrijk van God, namelijk in de halm-fase, kan de komst van de Zoon des mensen in Zijn koninkrijk worden genoemd, ondanks het feit dat Hij Zijn plaats op de troon van goddelijke heerschappij in de hemel niet heeft verlaten. Dat is hetzelfde wat we tegenkomen in de woorden van onze Heer tot Zijn apostelen: 'Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u' (Joh. 14:18). De komst van de Heilige Geest moet dus worden opgevat als de komst van Christus; anders zou Hij hen zonder Trooster hebben

¹ De NBG-vertaling heeft: ... de Zoon des mensen hebben zien komen in zijn koninklijke waardigheid.

achtergelaten en dan zou Hij Zijn plechtige belofte aan hen niet hebben gehouden.

Als de apostelen goed acht geslagen hebben op wat de Heer tegen hen had gezegd, leefden ze met de realiteit dat de dood hen op elk moment zou kunnen overkomen. Zie Mattheüs 24:9; Johannes 16:2 en Lucas 11:49. Hoe zouden zij, met het oog op woorden als deze, hebben kunnen verwachten dat zij zouden leven tot de parousia? Zij verwachtten volkomen dat hun dagen op aarde een tijdelijk einde zouden vinden in de dood en zij hadden dat aanvaard. Maar zij hielden zich ook vast aan de toekomstverwachting van een ander leven op aarde, dat zou beginnen met hun opstanding. We hebben geen verslag van wat er met de apostelen is gebeurd, behalve van Jacobus (Hand. 12:2), maar het lijkt zeker dat de één na de ander ter dood is gebracht.

We hoeven ons niets verder af te vragen over de belofte van de Heer dat sommigen van hen de dood niet zouden smaken totdat zij de Zoon des mensen zouden zien komen in Zijn koninkrijk. De woorden 'in Zijn koninkrijk' duiden er al op dat dit niet om een persoonlijke komst gaat. Zij hadden geleerd van de woorden die zij de Heer hadden horen spreken tot de Farizeeën, dat het koninkrijk van God niet zou komen 'met uiterlijk gelaat' (St.Vert.), namelijk met veel uiterlijk vertoon en een fantastische vertoning (Luc. 17:20). De Heer legde ook uit wat Hij bedoelde met 'uiterlijk gelaat' (*PARATĒRĒSIS*). Niemand zou naar de hemel kunnen wijzen en zeggen: 'zie, daar komt het koninkrijk,' of 'zie, daar is het.' Let daar goed op en laat het tot u doordringen. Het koninkrijk van God komt niet met het neerdalen van de Heer, met een luide stem, vergezeld van engelen, schallende trompetten en opstijgende heiligen, zoals velen beweren in onze dagen. Als dat zo zou zijn, zou het wél met 'uiterlijk gelaat' komen en dan zouden de woorden van de Heer niet kloppen.

Deze dingen zullen natuurlijk wel gebeuren in verband met de Zoon des mensen als Hij komt in Zijn parousia. Bedenk dat Hij niet terugkomt op de aarde om te regeren, of om Zijn heerschappij met Zich mee te nemen. Hij keert weer om persoonlijk aanwezig te zijn.

De apostolische toekomstverwachting moet zonder meer in harmonie zijn met de beloften die gedaan zijn in het Oude Testament en dat des te meer omdat Paulus in Romeinen 15:8 verklaart: 'Christus is een dienaar van besnedenen geweest, om de beloften, aan de vaders gedaan, te bevestigen.' Onder de beloften die Hij moest bevestigen, is ook de belofte die we vinden in Psalm 46:7-11 waar wordt geopenbaard dat in een tijd waarin volkeren woeden en koninkrijken wankelen, 'Hij zijn stem verheft, zodat de aarde versmelt.' De mensen die dat zullen meemaken, worden vervolgens uitgenodigd om de werken des HEREN te aanschouwen, Die verbazingwekkende dingen op aarde doet. Hij doet oorlogen ophouden tot het einde der aarde; Hij verbreekt de boog en slaat de lansen stuk; Hij

verbrandt de strijdwagens met vuur. 'Laat af en weet, dat Ik God ben; Ik ben verheven onder de volken, verheven op de aarde.'

Dat is wat de apostelen werkelijk verwachtten dat zou plaatsvinden zo gauw de halm- en de aarfasen van Gods heerschappij volledig waren vervuld; dat zou het volle koren in de aar zijn.

De apostolische toekomstverwachting was geheel in overeenstemming met de beloften van God dat Hij uit de hemel het oordeel zal doen horen (Ps. 76:9); dat Hij de volken het recht zal openbaren (Jes. 42:1); over een tijd die komen zal waarin Zijn oordelen over de ganse aarde zullen gaan (Ps. 105:7). De apostel Mattheüs bracht deze verwachting onder woorden toen hij Jesaja in Mattheüs 12:18-21 citeerde en eindigde met de woorden: 'op zijn naam zullen de heidenen hopen.' Deze waarheid is door Paulus herhaald in Romeinen 15:12 en daarin wordt ons verteld waarom de heidenen bereid zullen zijn om hun zwaarden om te smeden tot ploegscharen, om volledig te ontwapenen, bilateraal en unilateraal.

Meer dan duizend jaar voor de apostelen openbaarde de Psalmist dat de Messias, na Zijn vernedering op aarde, terug zou keren naar Zijn eigen plaats in de hoge (Ps. 7:8) om daar de volken recht te doen (over hen te regeren), een einde te maken aan de boosheden van de goddelozen en de rechtvaardigen te bevestigen (Ps. 7:8-10). Er is ook geopenbaard dat de Heer Zijn troon (regeringszetel) in de hemel heeft gevestigd (Ps. 103:19).

Toen de Heer op aarde was heeft Hij met grote nadruk aan Zijn apostelen verklaard dat het in hun voordeel was als Hij weg zou gaan (Joh. 16:7). En in Zijn woorden was niets dat voor hen aanleiding was te denken dat Zijn afwezigheid van de aarde alleen maar van korte duur zou zijn. Nee, zij verwachtten dat Hij de volken zou gaan regeren vanaf Zijn troon in de hemel. Dat was hun toekomstverwachting.

We interpretern de woorden van de Here Jezus verkeerd als we zeggen dat Hij hen in de veronderstelling liet verkeren dat Hij zou terugkomen gedurende hun leven. Bovendien interpretern we de apostelen verkeerd als we suggereren of zeggen dat zij deze gedachten hebben ontwikkeld uit een vrome wens om ze vervolgens in de uitspraken van God te leggen. We zouden ze niet op deze manier moeten lasteren.

